

OSVRT NA EGATIN-ov I IGA-in STRUČNI SASTANAK VISION-SUPER-VISION IN GROUP ANALYTIC TRAINING ODRŽAN U ZAGREBU, U HRVATSKOJ, U TRAVNJU 2017.

/ A REVIEW OF THE EGATIN & IGA STUDY DAYS VISION- SUPER-VISION IN GROUP ANALYTIC TRAINING HELD IN ZAGREB, CROATIA, IN APRIL, 2017.

Aleksandra Mindoljević Drakulić

Aleksandra Mindoljević Drakulić, Ph.D., Faculty of Humanities and Social Sciences, University of Zagreb, Teacher Training Center

Posebna je vrijednost i privilegija dobiti poziv za pisanje osvrta na održani međunarodni stručni skup iz grupne analize. Tim više što osvrt piše psihologinja na treningu za grupnog analitičara, dakle supervizantica, odnosno edukantica.

Riječ je o skupu koji se od 21. do 23. travnja 2017. godine održao u Zagrebu, u Klinici za psihijatriju Vrapče. Organizatori skupa bili su EGATIN (*European Group Analytic Training Institutions Network*) i IGA (Institut za grupnu analizu iz Zagreba), a tema skupa bila je povezana sa supervizijskim procesom: *Vision-super-vision in group analytic training*. Skupu su prisustvovala 152 sudionika iz sedamnaest zemalja: Albanije, Bosne i Hercegovine, Danske, Hrvatske, Njemačke, Grčke, Mađarske, Italije, Norveške, Poljske, Portugala, Ru-

sije, Srbije, Slovenije, Ukrajine i Velike Britanije.

U ime članova organizacijskog odbora predsjednica EGATIN-a, Paula Teresa Carvalho, i predsjednica IGA-e, profesoric Ljiljana Moro, otvorile su skup te su kolegama prepustile prostor za daljnja stručna i društvena događanja. U sklopu skupa grupnih analitičara organizirane su tri velike grupe, nekoliko prezentacija pozvanih predavača (supervizora i supervizanata) te dvije male grupe za raspravu. Mirjana Pernar, Nick Tanna, Marilyn Kedwards i Grazia Zovanni u svojem su izlaganju ponudili izazovnu temu o nadzoru supervizije. Sljedeći dan Margaret Smith i Margaret Gallop raspravljale su o primjeni Skypea u edukaciji supervizora, a Guzel Bakirova istaknula je grupnu superviziju kao potencijalni prostor za osvješćivanje

nesvjesnoga te za ostvarivanje procesa triangulacije. U poslijepodnevnim satima drugog dana skupa svoje su radove izložili i edukanti Katja Pavlin, Vid Vanja Vodusek, Robert Marinić i Goran Jurcan. Za bogatim i poticajnim stručnim dijelom skupa nije zaostajao ni društveni program. Prvi dan u Klubu književnika na Trgu bana Jelačića priređena je zabava dobrodošlice, a sljedeći dan prijavljeni sudionici mogli su uživati u popodnevnom turističkom obilasku „Vrapčić“ te u svečanoj večeri u kulturnom zagrebačkom restoranu Okrugljaku.

Iz psihoterapijske literature zna se da postoje dva jednako važna procesa grupnoanalitičkog psihoterapijskog treninga: osobno iskustvo u terapiji i supervizija. Temom ovogodišnjeg skupa grupnih analitičara i edukata grupa analize o superviziji još je jednom istaknut taj važan aspekt profesionalnog psihoterapijskog učenja i sazrijevanja koji je (ne)odvojiv od osobne analize. Nijedan od tih dvaju procesa, ni terapija niti supervizija, nikad neće biti strogo dihotomne kategorije, ponajprije zbog uzajamnih osjećaja povjerenja i prihvaćenosti bitnih za uspješan psihoterapijski trening. Cilj je svake supervizije da edukant ovlada psihodinamičkom tehnikom i da razumije vlastite emocionalne reakcije, odnosno svoj kontratransfer.

Skup je još jednom pokazao da je u grupnoanalitičkom treningu supervizija

iznimno kompleksan, kreativan, minuciozan i specifičan proces instruiranja, rasta i učenja. Učenja koje katkad djeluje terapijski. Učenja u širem smislu te riječi koje traži uvijek više od svojih aktera, koje pogađa dublje i upravo zbog toga teži većoj toleranciji. Učenja koje u svojoj biti (unatoč određenoj asimetriji raspodjele moći, idealizaciji, podređivanju, osjećaju ovisnosti) treba sadržavati istinsku uzajamnost te u skladu s time i mnogo ohrabrujućega i altruističkoga. No to je, naravno, ideal i u toj savršenoj slici susreće se trojac, supervizant, supervizor i terapeut (grupa), koji čini kompleksnu mrežu transfernih i kontratransfernih objektnih odnosa. U tom trijadnom sustavu isprepleću se mnogi složeni osjećaji i afekti, a supervizant i supervizor proširuju svoje polje empatijskog i kognitivnog razumijevanja. To su zapravo dvije vrste učenja koje se u bliskoj dijadi supervizora i supervizanta stalno suočavaju, ali i integriraju.

S obzirom na to američki psihoanalitičar Glen Gabbard superviziju je nazvao procesom *par excellence* čija je svrha bolje artikuliranje i suptilno brušenje supervizantovih i supervizorovih ljudskih i profesionalnih kompetencija, što obuhvaća golem korpus teorijskog znanja, sve do usvajanja vještina iz kliničke prakse. To znači da je supervizija proces neograničenog trajanja kojim se edukanta u znatnoj mjeri suočava s kontratransfernim pitanjima.

Na kraju, jedna od najvećih vrijednosti EGATIN-ova i IGA-ina skupa u Vrapču bila je upravo u jasnom otvaranju mnogobrojnih (iskustvenih) tema supervizijskog procesa, što doživljavam kao

dobar početak sustavnijeg treninga supervizora za koje se još donedavno podrazumijevalo da su postigli najviši stupanj samospoznaje i (samo)kontrole te da bi trebali znati sve.